

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 218. Diuserunt vestimenta eius. v. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Ecce, Domine mi, Saluator meus adoro te miserabiliter in cruce distentum, tanquam in equleo nouo vnde omnis SS. Martyrum confortata est imbecillitas, ad inuictum altissimi robur. Gratias ago tibi pro immensis beneficijs tuis, maximè dita in cruce extensione tolerata. Saluete membra cuncta corporis Domini, quæ à se distracta anhelabant ad se & prohibebantur venire ad se.

O Populi Christiani, caute ne iterato clauos Crucis Christi fabricetis, & manus atque pedes illius, denuo cruci affigatis. Clauos siquidem Crucis Christi fabricat, qui inter proximos discordias seminat, manus vero Domini videtur clauis configere, qui bonis sibi à Deo datis abutitur, se pascit, pauperes negligit. Pedes vero Christi clauis ferreis perforat, qui choreas & spectacula potius quam Ecclesias frequentat.

§. 218. *Diuiserunt vestimenta eius. v. 24.*

At quæ vestimenta diuiserunt cum Christus videatur vnâ tantam togam habuisse contextam acu & manibus B. Mariæ Virginis, iuxta id, *si quis habet duas tunicas vendat vnâ & emat gladium* si ergo Christus aliam togam non habuit, quæ vestimenta diuiserunt carnifices? an vestem albam ab Herode donatam? vel potius in signum derisionis Christo impositam? & vestem purpuream, cum chlamyde coccinea vel rubra qua donatus erat in aula Præsidis Pontij Pilati? quam forte per scurras tanquam ephcebos Noui Regis de ferri & præferri curarunt ad ludibrium, tanquam mutatorias. An per vestimenta forte intelligitur pallium & iudarium & sandalia? Deus nouit. Ego sic ratiocinor: si vestem vnâ tantum habuisset certe magnæ paupertatis exemplum dedisset, & hinc carnifices diuisores, dum diuisisse dicuntur vestimenta intelligendi essent, quod inceperint diuidere nempe affecta & cum viderent inconsutilem esse togam, ad sortes sunt conuersi. Aliter: Hi diuisores vestimentorum Christi erant personæ quæ stabant pro se & pro omnibus qui crucifixi Christi membris olim erant bona Christianorû, imprimis Ecclesiastica, Episcopatus, collegia, beneficia, & sacellanatus ac parochias in suam potestatem redacturi, & sic isti typice diuiserunt vestimenta, pro raptoribus bonorum Ecclesiasticorum & super vestem Domini historice miserunt pro se ipsis sortem. Si quis autem elingat sentire, quod Christus Dominus, non ita paupertino habitu sit usus quin honestum inter populares habitum, & eius accidentaria in pallio, in operimento capitis & pedum habuerit & ista dici vestimenta Domini, iste in persona Christi sæcularis cleri honorabiles habitus considerat, Quibus vt oculi sæculares perstringuntur, ita ueneratione ciuili tepidi sal-

tem imbuuntur & percelluntur maiestate Ecclesie, quam in vilibus lacernis monachorum riderent.

O Prime fecisti, Domine Iesu, quod tuo sancto Euangelistae eam didicisti phrasim de tuis vestimentis & veste, vnde nequit vel gloriosus vilitate Cleri habitus redargui, nec monastica simplicitas excludi, vt nō ponat homo in habitu sanctitatis vim, sed in exercitio virtutis sub habitu latentis,

§. 219. *Mittentes sortem super eis quis quid tolleret. v. 24.*

Pulchre pro S Ecclesie usu euenit, quod isti diuisores sorte egerint, & ex sortis dictamine acceperint, vnus inconsutilem togam, alius alia vel apposita, vel deposita ab eo, qui solus inconsutilem obtineret, nam sponcione vel deposito quoque verificari potuit diuisio Vestimentorum, si non nisi vna vestis proponebatur. Sed quid hæc sortitio Ecclesie profuit? Ad illud, quod Ecclesia Christi intelligitur nunquam scindi posse, sed si quis se ab illa sequestrat, non Ecclesia scindatur, sed excrementum vel fecerui, vel putridum quid rescindi intelligatur. Scindi igitur nequit Ecclesia, quæ æternam manens, à Toga inconsutili est præfigurata, quisquis hanc scissam mentitur, ille inconsutilem vestem diuisam fuisse effingit.

O Dulcissime Iesu, gratias tibi ago pro infinita tua liberalitate, qua pretiosis tuis vestibus meritorum tuorum vestire dignatus es nos qui te adeo ignominiosæ cruci affixeramus & magis quod Ecclesiam tibi constituiti sine scissura, sine macula, S. Rom. Ecclesiam, sub vno capite Vicario tuo vnitam, non sic synagogæ A catholicorum. Scinduntur indies & scinduntur in Arminianos, in Gommaristas, in Puritanos, in Caluino Papistas, in Vedelianos, & Apollonianos, in Calixtinos, in Hulsemannistas, in Rigidos, in molles & c. innumeras pestes, donec consumantur.

§. 220. *Erat autem hora tertia. v. 25.*

Hebræi diem in quatuor partes secundum initiales earundem horas diuiserunt, scilicet primam, tertiam, sextam & nonam, quarum quælibet ternas nostrates horas complectebatur. Prima incipiebat ab ortu solis, durabatque tres horas, quibus finitis incipiebat tertia, ac totidem horis durabat, scilicet vsque ad meridiem quando inchoabatur eorum sexta, & finiebat tribus post meridiem horis, cum incipiebat nona, durabatque vsque ad vesperam: Hora ergo tertia que est nona matutina apud nos Germanos, secundum Marcum, crucifixus est Christus per petitionem scilicet Iudeorum clamantium crucifige crucifige ad Iudicem, qui & eorum voluntati eum dedit ad flagellandum & crucifigendum, à quo tempore con-